

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๖ /๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน
เกี่ยวกับข้อมูลและที่อยู่ของบุคคลต่างด้าว

ผู้อุทธรณ์ : บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.)
โดย นาย ก. ผู้รับมอบอำนาจ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน ว่า บุคคล ๒ ราย คือ นาย ข. และ นาย ค. ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ปัจจุบันบุคคลทั้งสองยังคงได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยหรือไม่ และมีที่อยู่ที่แจ้งต่อกรมการจัดหางานว่าบุคคลทั้งสองมีที่อยู่ ณ ที่ใด

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวมีหนังสือ ที่ รง ๐๓๐๗/๔๖๕๕ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามมาตรา ๒๔ (๑)-(๙) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ นาย ข. และ นาย ค. ให้มา ไม่มีหนังสือยินยอมให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

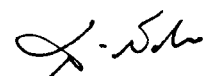
หน้า ๑ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๖ /๒๕๕๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวดังกล่าว

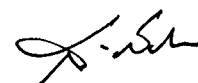
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) เป็นผู้ค้าประกันสินเชื่อของบริษัท เวิร์ล เบบี แคร์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด ต่อธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) โดยมีบริษัท เวิร์ล เบบี แคร์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด และบุคคลต่างด้าว ๒ คน คือ นาย ข. นาย ค. และคนไทย ๑ คน คือ นางสาว ง. ได้ตกลงค้าประกันการค้าประกันของ บสย. ต่อมาบุคคลทั้งสามและบริษัท เวิร์ล เบบี แคร์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้ผิดสัญญาต่อธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เป็นเหตุให้ บสย. ต้องชำระหนี้แทนเป็นเงิน จำนวน ๒,๗๔๒,๓๑๙.๕๗ บาท บุคคลและบริษัทดังกล่าวจึงต้องชำระหนี้คืน บสย. พร้อมด้วยค่าเสียหาย บสย. ได้ทวงถามแล้ว แต่บุคคลและบริษัทดังกล่าวไม่ชำระหนี้ ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก บสย. มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ขอตรวจสอบว่า นาย ข. และ นาย ค. ซึ่งเป็นลูกหนี้ของ บสย. ยังคงประกอบกิจการอยู่ในประเทศไทยหรือไม่ หากยังคงประกอบกิจการบุคคลต่างด้าวทั้งสองได้แจ้งว่ามีที่อยู่หรือภูมิลำเนาในประเทศไทย ณ ที่ใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาว่าสามารถดำเนินคดีกับบุคคลทั้งสองเป็นคดีล้มละลายได้หรือไม่ แต่สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า บสย. เป็นนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ จดทะเบียน ณ สำนักงานหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ช่วยเหลือภาระธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินจำนวนมากขึ้นตามวิธีการและอำนาจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ เช่น การค้าประกันสินเชื่อ เป็นต้น และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ดังนั้น จึงถือได้ว่า บสย. คือหน่วยงานของรัฐหน่วยงานหนึ่ง และมีหน้าที่ต้องดำเนินการติดตามเร่งรัดหนี้สินที่

รัฐให้ความช่วยเหลือตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ในขณะที่คำขอตรวจสอบกรณีนี้ บสย. มี นาย จ. เป็นกรรมการและผู้จัดการทั่วไป มีอำนาจลงลายมือชื่อกระทำการแทน บสย. และ บสย. ได้มอบอำนาจให้ผูุ้ทธรณ์ในฐานะทนายความเป็นผู้ดำเนินการขอตรวจสอบกรณีดังกล่าวแทน และการมอบอำนาจให้ผูุ้ทธรณ์เป็นผู้ดำเนินการแทนนั้น ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดที่ห้ามเป็นการเฉพาะว่ามีอาจกระทำได้ ดังนั้น การมอบอำนาจให้ผูุ้ทธรณ์ดำเนินการแทนจึงมีผลบังคับได้ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ร้องขอมิใช่ข้อมูลส่วนบุคคลอันมีอาจเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ เนื่องจากหากเป็นบุคคลคนไทยแล้ว ข้อมูลดังกล่าวผู้มีส่วนได้เสียสามารถตรวจสอบได้โดยง่าย และหากถือว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่อาจเปิดเผยได้ การดำเนินคดีกับผู้ก่อความเสียหายแก่บุคคลอื่น คงมีอาจกระทำได้ เพราะการดำเนินคดีไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีปกครอง หรือคดีล้มละลาย จำต้องอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกิจการและภูมิสำเนาของจำเลยเป็นสำคัญ เช่น คดีแพ่ง โจทก์ต้องฟ้องจำเลยต่อศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ จะดำเนินการฟ้องร้องต่อศาลอื่นที่จำเลยมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ มิได้ หรือในคดีล้มละลายต้องฟ้องลูกหนี้ต่อศาลล้มละลายกลางที่ลูกหนี้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำนาจศาล ทั้งต้องฟ้องลูกหนี้ในขณะที่ยังคงประกอบกิจการในประเทศไทยก่อนฟ้องเป็นเวลา ๑ ปี ดังนั้น หากข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่อาจเปิดเผยได้ การจะตรวจสอบว่าลูกหนี้หรือผู้ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นว่าประกอบกิจการอยู่ ณ ที่ใด และมีภูมิลำเนา ณ ที่ใด เพื่อพิจารณาฟ้องร้องว่าจะฟ้องร้องในศาลใดคงมีอาจกระทำได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผูุ้ทธรณ์เป็นทนายความในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก บสย. มีหน้าที่ในการฟ้องคดีต่อศาลล้มละลาย จึงมีความจำเป็นที่ต้องทราบข้อเท็จจริงว่า จำเลยซึ่งเป็นคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยและประกอบกิจการอยู่ ณ ที่ใด และมีภูมิลำเนา ณ ที่ใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในเบื้องต้นว่าจะสามารถฟ้องร้องจำเลยเป็นคดีล้มละลายได้หรือไม่ และเมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เอกสารการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงาน และข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่ของคนต่างด้าว เป็นข้อมูลที่สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวจัดทำขึ้นตามอำนาจหน้าที่ตามปกติทำนองเดียวกับสำนักงานทะเบียนราษฎร

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๖ /๒๕๕๒

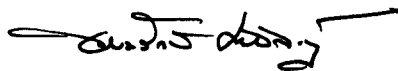
ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และข้อมูลดังกล่าวมิได้มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนิยามของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นเพียงข้อมูลข่าวสารของราชการทั่วไปที่เกี่ยวกับบุคคล อีกทั้งการเปิดเผยก็ไม่กระทบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว และไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และหากไม่เปิดเผยก็อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพเพราะไม่อาจฟ้องร้องคดีต่อศาลได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักบริหารแรงงานต่างด้าวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบูลย์)

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๖ /๒๕๕๒

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายอีกหาญ โทมรศักดิ์)

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการ ลาป่วย จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาและลงนามในคำ
วินิจฉัยเรื่องนี้